



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

VIII. India prouincia diuinitus illi destinatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

CAPVT VIII.

India prouincia diuinitus illi destinatur.

*Rex Lusitania ali-
quot è So-
cietate po-
stulat.*

NONDVM erat Societas IESV Pontificis Max. auctoritate confirmata, cum Ioannem Lusitaniæ regem hoc nomine tertium Ignatij & sociorum eius fama perpulit, vt aliquot ex iis à Pontifice & ab Ignatio per Petrum Mascarenam Legatum suum postularet. Causa postulandi fuit, quòd Lusitani per ea temporis regis instructi classibus, non minori successu quàm ausu, per ignota maria clausas omni antiquitati vias ac terras aperuerant, ferisquæ ac barbaris nationibus subactis, trans Indum & Gangem, in vltima Orientis penetrarant. Ad eas gentes Christianis sacris imbuendas, Rex optimus, haud ignarus quantum id esse negotij, veros germanosque Euangelij præcones destinabat animo: ratus Christiani regis nomine se dignum non esse, nisi populos in suam ditionem redactos, in Christi redigeret ditionem. De Ignatij sociorumquæ eius egregia virtute, summaq; in adiuuandis hominibus industria, multorum literis multa cognorat. Quocirca talium virorum auidus, Mascarenæ Legato suo magnopere mandauit

ut simul à Pontifice ipso, in cuius potestate illos esse acceperat, simul ab Ignatio, Societatis conditore, curaret, suo nomine, Sociorum quamplurimos. Nec defuit Regis studio sedulitas Legati. Rem cum Pontifice Ignatioque ita transegit, ut duos (plures enim tanta Sociorum paucitas non sinebat) ad eam rem impetraret. Erat utique non laboriosa magis quam periculosa prouincia. Quippe cum continenti multorum mensium navigatione, per immensam Oceani vastitatem, per maria insanis fluctibus horrenda, in alium quasi orbem terrarum trajiciendū foret; & barbaræ ac feræ nationes, haud minore in horas singulas periculo excolendæ quam adeundæ. Cæterum hæc mortalium terricula viros Christi crucisque amatores, quibus *uiuere Christus esset, & mori lucrum*, vltro etiam inuitabant. Itaque vbi cognitum est ipsorum duos in Indiã ituros; erecti expectatione, eamque sibi quisque prouinciam expetentes, tantæ rei taciti opperiebantur euentum. Socios tum Ignatius auctoritate magis quam imperio regebat, vir vel sanctitatis miraculo, vel Societatis institutione venerabilis. Is primò Indiã Simoni Roderico & Nicolao Bobadillæ decreuerat, non sine pia quadam æmulatione cæterorum,

Philip. c. x.

rorum,

rorum. Sed Francisco utique diuinitus ea
prouincia debebatur. Iam Simon, et
quartana obnoxius febris, per nauis occa-
sionem in Lusitaniam transmiserat; &
Bobadillam adhuc Romae aduersa tene-
bat valetudo, quominus cum Regis Le-
gato profectionem maturante ire posset.

*Ignatij ora-
tio.*

Quo circa Ignatius, consulto intentius
per preces Deo, Franciscum ad se accersi
iubet non nihil iam suspicantem. Tum hi-
lari vultu ut solebat: Nimirum, inquit,

Francisce, Indiam Prouinciam tibi Deus
» ipse destinauit. Bobadilla, cui à me desti-
» nata erat, longinquo implicitus morbo,
» ut vides, eam obtinere nequit: reliqui
» socij maxima ex parte, Pontificis iussu,
» pijs per Italiam negotijs distinentur. Te
» ego alios ad vsus apud me retinere sta-
» tueram; sed Deo aliter visum, *qui segre-*

Rom. c. 2. gavit te in Euangelium suum. Age igitur
» maeste virtute vir Ducem sequere Deum,
» qui te haud dubiis signis in Indiam vo-
» cat. Iam te ad tantum opus caelestis illa
» excitet flamma, qua te semper ardentem
» vidimus, iam altitudine animi tui, iam
» magnitudine prouinciæ, iam moralium
» caelestiumque exspectatione dignos spi-
» ritus cape. Ne pluribus super tanta re te
» cum agam, tua mihi haud ignota virtus
» facit, & scilicet illa nutum, non modò im-
peri-

perium, præuertere solita obedientia. Cui hæc ipsa superuacanea videri possunt, cum satis superque foret dicere, I. sequere in Indiam vocantem Deum. Ad hæc Xauerius virginali suffusus rubore, cum dixisset se Christi causa paratum esse ad omnia, manantibus gaudio lacrymis, ingentes illi secundum Deum gratias egit, quod suum votum impleteret. Sensisse quidem se olim ad Indorum salutem curandam diuinitus impelli; sed iam accessisse ad diuini numinis instinctum eius, quem diuinæ voluntatis interpretem duceret, auctoritate. Quocirca se id quicquid esset siue oneris, siue periculi, non dubitanter subire. Nam vt cætera sibi humana diuinæque præsidia deessent ad obsequendum Deo, propensam obsequendi voluntatem certè non defuturam: eundemque fore & obedientiæ finem, & vitæ. Spectata est in ea re Francisci non obtemperandi tantum propensio, sed magnitudo quoque animi singularis. Nullum tum erat in India, aut vsquam omnino præterquam Romæ, Societatis domicilium, quò diuertere, vbi diuersari posset. Societatis in Lusitania Indiaque ea conditio futura, quam ipse fecisset. Indicum porrò iter, & barbararum gentium peragratio haud minus periculorum

C

habe-

*Francisci
obediētia,
& magni-
tudo ani-
mi.*

habebat, quàm ærumnarum. At ille martyrij audus, sperare cœpit ab India, quod Hierosolyma denegarat. Quocirca omnes difficultates ac discrimina, ab animi fortitudine Dei quæ fiducia contem-
nens, protinus Ignatio, quasi cælesti voci iussus, dicto audiens fuit. Ab eo digressus extemplo parare se ad iter, lætus optatum negotium diuinitus delatum sibi esse in sinum. Nec quisquam omnino domesticorum fuit, quin liquidò affirmare diuino profus consilio nutu quæ factum esse, vt Xauerius potissimum eligeretur ad nouam illam Indiæ prouinciam delibandam. Subibant quippe eorum animos crebri illius sermones, quibus immensam Indiæ messem efferre, & Indorum per inscitiam pereuntium cladem deplorare consuêrat. Proinde eum maximè idoneum censebant ad depellendam calamitatem, qui maximè miseraretur. Recensebant etiam visum quoddam, quod Iacobus Laines olim sibi à Francisco contubernali suo indicatum enuntia-

Francisci rataliis. Visus enim sibi met saepe Xauerii somniū de rebus per quietem humeris Indum ali-
indo hu- quando uectare adeò grauem, vt ipso
meris abse- quando uectare adeò grauem, vt ipso
gestato. Quod quidem rei futuræ indicium potius, quàm sopitæ mentis ludibrium fuisse, deinde

Deinde ostendit euentus. Franciscus igitur hasce spes & cogitationes secum in Indiam portans, tam longinqua profectio-
ne in posterum diem parata, documentum fuit, quàm parum erga humanas res sit affectus, qui totus aptus ex Deo pendeat.

*Profectio-
nē Indicā
in posterū
diē parat.*

CAPVT IX.

Adito Pontifice, in Lusitaniam profisciscens, magnarum virtutum indicia edit in via.

CÆTERTVM prius quàm se in viam daret, ita demum omnia prospere ac feliciter successura sibi existimans, si ex auctoritate Christi Vicarij tam difficilem prouinciam suscepisset, Paulum Tertium Pontificem Max. adit: pedesque de more osculatus, faustā ab eo precationem certasque indulgentias petit, tacito utique ipsius imperio in Indiam iturus. Et Pontifex Indica expeditione lætus, excepit eum comiter benigneque; Inde benedictione indulgentiisque liberaliter, non solum libenter concessis, in hanc ferme sententiam locutus est: Equidem ingentes diuinae benignitati grates ago habeoque, quòd me Pontifice reuersura sit in Indiam fides, quæ ab Apostolis olim

*Oratio
Pauli III.
Pontifi.
Max.*